

като слѣшатъ да слѣшатъ, и да неразѣмѣватъ: да не некога се ѡбжрнатъ на покааніе, и простатъ имъ се грѣховѣте.

13 И говореше имъ: неразѣмѣвате ли тѣа притча; и каквѣ ще да разѣмѣете сички те притчи;

14 Ѣнѣи шото сѣе, сѣе слово то.

15 Я тѣа са Ѣнѣа, който са сѣани на пѣтѣатъ, на който сирѣчь се сѣе слово то. и когѣто го чѣатъ, ѣбѣе дохѣжда сатана тѣа и зѣма слово то посѣано то въ сердцѣа тѣа нѣхни.

16 Подѣбнѣи и тѣа са Ѣнѣа, който се сѣатъ по каменити те мѣста, който, когѣто чѣатъ слово то, ѣбѣе съ радостъ го прѣиматъ.

17 Нѣматъ ѡбѣче корень въ сѣбе си, но привременни са: и послѣ когѣто стѣне печаль или гонѣнѣе за слово то, ѣбѣе соблазнѣватсе.

18 Я Ѣнѣа паки, шото се сѣатъ въ тѣрнѣ то, тѣа са, който слѣшатъ слово то:

19 И попечѣнѣа тѣа на тѣа свѣтъ, и прелестъ тѣа на вогѣтство то, и за дрѣги работѣ желанѣа тѣа, който влѣзатъ въ нѣхъ, оудѣавѣватъ слово то, и кѣва безплодно.

20 И Ѣнѣа паки, шото са сѣани на добрѣа тѣа землѣа,

тѣа са, който слѣшатъ слово то, и прѣиматъ го: и принѣсатъ плодъ, ѣанѣ тридесатъ, а дрѣго шестдесатъ, а дрѣго стѣ.

21 И говореше имъ: затѣва ли иѣде свѣтилнико, да се тѣри подъ шинѣкатъ, или подъ ѡдрѣатъ; а не да се тѣри на стѣлатъ;

22 За шото нѣма нишо тѣино, коѣто да се не иѣзѣви: нито ѣ станѣло нѣшо скрѣшно за дрѣго, но токмѣ да доиѣде въ иѣзѣвлѣнѣе.

23 Който има оуши да слѣша, нѣка слѣша.

24 И говореше имъ: вардѣте Ѣновѣ шото слѣшате: съ каквѣа то мѣра мѣрите, ще да се мѣри и вѣмъ, и ще да се прѣтѣри вѣмъ, който слѣшате.

25 За шото който има, ще да мѣ се даѣѣѣше, а който нѣма, и Ѣновѣ шото има ще да се зѣме ѡ нѣгѣ.

26 И говореше: такѣ ѣ и царство то Бжѣе, каквѣо то чѣловѣкъ вѣмѣта сѣме то въ землѣа тѣа,

27 И спи, и стѣва ношѣа и денѣа, а сѣме то пронѣкнѣва, и растѣ такѣ, каквѣо то не знаѣ тѣой.

28 За шото землѣа тѣа ѡ сѣбеси прѣви плодъ, прѣво травѣа, послѣ клѣсъ, наѣи послѣ иѣспжнѣва пшѣнѣа въ клѣсѣтѣа.